

ת"פ 19936/08/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 19936-08-19 מדינת ישראל נ' אבו עבד (עציר)

ת"פ 71491-12-19 ת"פ 71535-12-19 ת"פ

71613-12-19 ת"פ 15221-01-20

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד סיון צדיק

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד נעמי כהן

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 16.3.21 הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בארבעה כתבי אישום שצורפו זה לזה.

2. בת"פ 19936-08-19 - הורשע הנאשם לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש (להלן - **"כתב האישום הראשון"**).

לפי כתב האישום הראשון, כיומיים לפני יום 20.6.19, במהלך ויכוח בין הנאשם והמתלוננת, משך הנאשם את המתלוננת לכיוון החדר. המתלוננת ביקשה מהנאשם שיעזוב אותה, אולם הוא המשיך והיכה אותה בחזה. המתלוננת ניסתה להרחיק את הנאשם ולהדוף אותו, ובתגובה, פגע בה באמצעות רגלו בבטנה, עת היתה המתלוננת בחודש שביעי להריונה. לאחר מכן, הוריד הנאשם את נעל הגומי שהיתה על רגלו ואמר למתלוננת כי "תקבל את הנעל בפרצופה". כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלוננת חבלות בידה ובחזה.

3. בת"פ 71535-12-19 - הורשע הנאשם לפי הודאתו בכתב האישום, בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן - **"כתב האישום השני"**).

לפי כתב האישום השני, ביום 20.6.18, ברחוב הרצל פינת רחוב בני משה ברחובות, החזיק הנאשם סם מסוג קוקאין במשקל של 0.4772 גרם נטו.

4. בת"פ 71491-12-19 - הורשע הנאשם לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין (להלן - **"כתב האישום השלישי"**).

לפי כתב האישום השלישי, ביום 13.10.18 בסמוך לשעה 23:01, על רקע ויכוח שתוכנו אינו ידוע במדויק, תקף הנאשם

את המתלוננת בכך שפגע בראשה וגרם לה לאדמומיות במצח.

5. בת"פ 15221-01-20 - הורשע הנאשם לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום הרביעי**").

לפי כתב האישום הרביעי, ביום 14.2.19 בשעה 18:35 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לבית המתלוננת כשברשותו כלב וכלוב ברזל. המתלוננת ביקשה מהנאשם שלא יעלה את הכלוב ואת הכלב לביתה, שכן "אין לי כוח לנקות כל היום". הנאשם השיב "אני לא שואל אותך", והחל ללכת לכיוון הבית. בסמוך לאחר מכן, תקף הנאשם את המתלוננת, בכך שהרים את הכלוב ופגע באמצעותו בפניה. כתוצאה ממעשיו גרם הנאשם למתלוננת חתך בשפה העליונה וכן לשן מתנדנדת.

6. הסדר הטיעון כלל הסכמה עונשית באשר לכתב האישום השני בלבד.

טענות הצדדים לעונש

7. באת כוח התביעה טענה, כי העבירות המפורטות בכתב האישום הראשון, השלישי והרביעי הם בגדר אירוע אחד, אשר יש לקבוע לגביו מתחם עונש הולם אחד, ואילו כתב האישום השני הוא בגדר אירוע נוסף.

8. לטענתה, כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגע הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופה של האישה ושלומה בביתה - מבצרה, לצד ההגנה עליה שלא יופנה כלפיה מלל מאיים. עוד נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על הציבור מפני נגע הסמים ועבירות הנלוות לשימוש בסמים.

9. לטענתה, לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הפסיקה, מתחם העונש ההולם את העבירות של אלימות במשפחה, מושא כתבי האישום הראשון, השלישי והרביעי יחדיו נע בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 36 חודשים.

10. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לזכותו של הנאשם עומדת נסיבה אחת בלבד והיא הודאתו במיוחס לו וחסכון בזמן שיפוטי יקר; כל יתר הנסיבות עומדות לחובתו, ובכללן, עברו הפלילי המכביד של הנאשם, הכולל 6 הרשעות קודמות, האחת מהעת האחרונה, בעבירות אלימות כלפי בת זוג, הפרת צו שנועד להגן על אדם, עבירות רכוש, עבירות כלפי שוטרים ועוד. מכאן, כי המתלוננת סובלת מנחת זרועו של הנאשם במשך שנים ארוכות.

11. עוד הוסיפה באת כוח התביעה, כי הנאשם נתון במאסר, נעדר כל אפיק טיפולי או שיקומי ודבר אינו מרתיעו מלבצע עבירות חוזרות ונשנות.

12. מכאן, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם, להפעיל המאסרים על תנאי התלויים ועומדים במצטבר וכן להפעיל ההתחייבות. לצד זאת עתרה להשית עליו גם מאסר על תנאי ופיצוי. בנוסף, עתרה להטיל על הנאשם בגין כתב האישום השני, כהסכמת הצדדים, מאסר על תנאי וקנס.

13. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון, כי האלימות אינה במדרג גבוה ולמעט לפי כתב האישום הראשון, לא נגרם נזק. עוד טענה, כי לפי כתב האישום הרביעי, הנאשם ביקש להימנע מאלימות והחל להתרחק, בעוד המתלוננת המשיכה להחזיק את הכלוב ובסופו של דבר כתוצאה מכך נפגעה.

14. לטענתה, המתחם שלו עתרה התביעה הוא מתחם חמור שאינו מתאים לנסיבות. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים.
15. עוד טענה, כי יש לקחת את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה בהזדמנות הראשונה; האירועים אירעו בסוף שנת 2018 ועד לאמצע שנת 2019 ומאז לא נפתחו לחובתו של הנאשם תיקים נוספים שעניינם אלימות כלפי המתלוננת; הנאשם צעיר, בן 25, ומבקש לחזור לילדיו הקטינים; על הנאשם הוטל לראשונה בחייו עונש של מאסר ממושך אותו הוא מבצע כעת.
16. מכאן עתרה באת כוח הנאשם למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם. כן טענה, כי יש להפעיל את המאסרים על תנאי בחופף למאסר שמבצע הנאשם כעת.
17. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מצר על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

18. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה, כתבי האישום הראשון, השלישי והרביעי הם בגדר אירוע אחד ויש לקבוע מתחם ענישה אחד בגינם, ולמעשה על כך אין מחלוקת. הצדדים הציגו הסכמה עונשית לגבי כתב האישום השני ולפיכך הוא ידון בהמשך בנפרד.
19. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
20. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופה, שלווה נפשה ובטחונה של אישה בביתה פנימה. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני, לאור היקף העבירות, מהותן וטיבן. הנאשם תקף את המתלוננת בשלוש הזדמנויות ובשתיים מהן גרם לה חבלות של ממש. באחד מהמקרים התקיפה כללה בעיטה בבטנה של המתלוננת בהיותה בהיריון מתקדם. במקרה אחר גרם הנאשם למתלוננת אדמומיות ובמקרה נוסף פגם בפניה באמצעות כלוב ברזל שהיה בידו, גרם לה חתך בשפה ולשן מתנדנדת.
21. מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאירוע הכולל שתי עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה, איומים ותקיפה, בנסיבות העניין, מלמדת על מנעד ענישה שנע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו, למשל: רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21); רע"פ 7887/20 עאבדין נ' מדינת ישראל (10.1.21); רע"פ 5227/20 סעיד עומר נ' מדינת ישראל (6.08.20); רע"פ 6191/18 דראושה נגד מדינת ישראל (28.08.18); רע"פ 3132/12 דוד נ' מדינת ישראל (22.4.12); רע"פ 1923/11 חטיב נ' מדינת ישראל (10.3.11); רע"פ 4140/10 אללה נ' מדינת ישראל (6.9.10); ת"פ (נת') 56886-10-20 מדינת ישראל נ' אגאבריה (17.2.21); ת"פ (רח') 47468-05-16 מדינת ישראל נ' סהר (7.2.18)).
22. לא מצאתי מקום להכליל במתחם פסיקה שאליה הפנתה התביעה, אשר כללה נסיבות חמורות יותר באופן משמעותי. כך למשל, בת"פ (נת') 50924-05-20 מדינת ישראל נ' בן דוד (9.3.21) - כללו נסיבות המקרה, בין היתר, אירוע חמור במהלכו הכה הנאשם את המתלוננת בראשה ובגופה שוב ושוב, ואף נטל מקל מגב ופגע באמצעותו בירכה

ובזרועה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות, הטמומות, שפשוים בפניה גבה, כתפיה, רגליה זרועותיה ומאחורי אזנה. כך גם באשר לת"פ (ראשל"צ) 30753-11-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.11.20) - שם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, אל מול עיני הילדים, לרבות חביטה בראשו בקיר מספר פעמים, נזקקה המתלוננת לאשפוז בבית החולים; בת"פ (פ"ת) 66870-01-20 **מדינת ישראל נ' אלעביד** (23.9.20) - הורשע הנאשם בעבירות של פציעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה, גניבה, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. שוב, גם במקרה זה, התקיפה היתה חמורה בהרבה וכך גם הפציעה והחבלות שנגרמו; בת"פ (נת') 63195-06-20 **מדינת ישראל נ' קוצ'או** (25.1.21) - הורשע הנאשם לצד עבירות האלימות גם בכליאת שווא, תקיפת קטין, שיבוש מהלכי משפט ועוד. מטבע הדברים, מדובר בעבירות נוספות וחמורות שאינן מתאימות לענייננו.

23. כאן המקום להעיר, כי באת כוח הנאשם לא הגישה פסיקה כלשהי לתמיכה במתחם המתחיל במאסר על תנאי, שהוא מתחם מקל ובלתי הולם את מכלול נסיבות העניין ואת צירופם של כתבי האישום יחדיו.

24. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא כתבי האישום הראשון השלישי, והרביעי, בנסיבות העניין, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, והכל לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

25. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו בארבעה כתבי אישום שצורפו, ובכך הביא לחיסכון משמעותי בשמיעת עדויות; הנאשם, צעיר בן 25, אב לשני ילדים קטינים והוא נתון במאסר; חלק מהאירועים ישנים יחסית;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד, הכולל 6 הרשעות בעבירות אלימות במשפחה, עבירות מין, עבירות רכוש, עבירות כלפי שוטרים ועוד (ע/ת1). עברו הפלילי של הנאשם מלמד, כי ההליכים הפליליים נגדו אינם מרתיעים אותו. הנאשם נתון כעת במאסר בגין הרשעתו בעבירות מין. חומרה מיוחדת יש לכך שכבר ביצע עבירות אלימות כלפי אותה בת זוג, ובכל זאת חזר לבצע נגדה עבירות אלימות נוספות; הנאשם לא נרתם להליך טיפולי כלשהו.

26. כאן המקום להעיר, כי התביעה ביקשה למקם את הנאשם ברף העליון של המתחם, וזאת בהתעלם מהודאתו של הנאשם, ואילו ההגנה ביקשה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם, וזאת בהתעלם מעברו הפלילי המכביד.

27. מכאן כי יש להטיל על הנאשם עונש המצוי מעל מחציתו של המתחם, והוא כולל מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ופיצויים.

28. נגד הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי. האחד, מת"פ (רח') 976-04-17 לתקופה של 2 חודשים (ע/ת2) והשני מת"פ (טב') 66906-07-17 לתקופה של 6 חודשים. אין מחלוקת כי יש להפעיל המאסרים על תנאי, אחד מהם אף חב הפעלה.

בהיעדר הליך טיפולי ונוכח עברו הפלילי, אין כל הצדקה לחפיפה מלאה של המאסרים על תנאי לעונש שהוטל ולעונש שאותו מבצע הנאשם, כעתירת באת כוחו. עם זאת, נוכח הודאתו, יופעלו המאסרים על תנאי בחפיפה זה לזה ובחפיפה חלקית לעונש המוטל כאן.

29. גם אין כל טעם המצדיק שלא להפעיל את ההתחייבות התלויה ועומדת נגד הנאשם מת"פ (טב')

66906-07-17 בסכום של 2,000 ₪.

30. מצאתי כי ההסדר בין הצדדים באשר לעונש שיוטל בגין העבירה מושא כתב האישום השני, הוא עונש מאוזן וראוי, נוכח העבירה שבוצעה, הודאתו ומכלול הנסיבות, ומכאן שיש לכבדו.

סוף דבר

31. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים.
- ב. יופעלו המאסרים המותנים מת"פ 976-04-17 לתקופה של 2 חודשים ומת"פ 66906-07-17 לתקופה של 6 חודשים, בחופף זה לזה, חלקם בחופף וחלקם במצטבר למאסר המוטל בתיק זה, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו. עונש זה הוא במצטבר לעונש שאותו מבצע הנאשם;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;
- ה. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת סמים;
- ו. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.10.21;
- ז. פיצויים למתלוננת, עדת תביעה 1 בכתבי האישום הראשון, השלישי והרביעי, בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים ורצופים. הראשון לא יאוחר מיום 1.6.21 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדארי שלאחר מכן;
- ח. אני מפעילה את ההתחייבות מת"פ (טב') 66906-07-17 בסכום של 2,000 ₪, וזאת ב-5 תשלומים, הראשון עד ליום 1.6.21, והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדארי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד אייר תשפ"א, 06 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה